

Bir Avuç Sömürücü, Soyguncu Azınlığın Saltanatını Yıkalım!

DEVİRİMCİ DEMOKRATİK CUMHURİYET İÇİN MÜCADELEYE

1OLAĞAN KONFERANS

Sonuç Bildirisi
8 Ağustos 2020

SOL
PARTİ

Bir Avuç Sömürücü, Soyguncu Azınlığın Saltanatını Yıkalım!

DEVİRİMCİ DEMOKRATİK CUMHURİYET İÇİN MÜCADELEYE

1 OLAĞAN KONFERANS

Sonuç Bildirisi
8 Ağustos 2020

SOL★
PARTİ

22 Aralık 2019 tarihinde yapılan Olağanüstü Kongre kararımızla başlattığımız Partimizin yeniden örgütlenme süreci; pandemi koşullarının ortaya çıkardığı kısıtlar altında sürdürülmüş ve seçim yasalarının gereklilikleri doğrultusunda il ve ilçe kongrelerinin tamamlanmasının ardından; SOL PARTİ Olağan Birinci Konferansı 8 Ağustos 2020 tarihinde; gene pandemi koşullarının imkân tanıdığı koşullar altında gerçekleştirilmiştir.

Konferansımızda, ülkemizin, Cumhuriyet tarihinin en derin krizlerinden birini yaşadığı gerçeği dikkate alınarak SOL Parti'nin yol haritası belirlenmiştir.

Türkiye, etkisini emekçi halk sınıflarının hissettiği son derece derin bir ekonomik, sosyal ve siyasi kriz içindedir. Ülkenin kronikleşmiş sorunlarına eklenen güncel sorunlar krizin çok boyutlu olduğunu göstermektedir. AKP ve MHP'den oluşan iktidar bloku, bırakın bu krizi çözmeyi, bizatihi izlediği politikalar nedeniyle krizin yaratıcısı durumundadır. Ülkemiz bu İslamcı ve faşist iktidar bloku eliyle büyük bir çöküşe doğru sürüklenmektedir.

Ekonomi derin bir darboğaz içindedir. İşsizlik, yoksulluk ve zamlar emekçi halk kitleleri için hayatı yaşanmaz kılıyor. Bir avuç sermaye sahibi servetlerine servet katarken, yoksulluk ve gelir adaletsizliği her geçen gün artıyor. Devlet kasası yağmalanarak tam takır bırakılmış, bütün kamu varlıkları satıla satıla tüketilmiş durumda. Uluslararası düzlemde kimsenin güvenmediği bir ülke konumu, krizin bu iktidar eliyle çözülmesinin mümkün olmadığına işaret ediyor..

Dünya çapında etkisini gösteren Covid 19 salgınıyla birlikte derinleşen ekonomik kriz karşısında; siyasi iktidar emekçi sınıfların yararına hiçbir adım atmazken, kamu bankaları yoluyla yandaşlarına kaynak aktarıyor.. İhaleler belli adreslere, yani yandaş sermayeye veriliyor. Yolcu garantisi ile köprü ve yol yapımcısı şirketlere, hasta garantisiyle şehir hastanesi müteahhitleri ve işleticilerine, alım garantisi, kapasite tahsisi vb. yöntemlerle enerji şirketlerine kamu kaynakları durmaksızın aktarılıyor. Krizin geniş halk kitlelerinin üstüne yıkılması için zam üstüne zamlar yapılırken, mevcut adaletsiz vergilere yenileri ekleniyor..

İşsizlik, enflasyon, büyüme gibi ekonomik göstergeler alarm verirken, yandaş medyanın göz boyalamalarıyla ya da TÜİK tarafından acemice uygulanan istatistiksel hilelerle ekonomide toz pembe bir tablo çizilmeye devam ediliyor. Hayat pahalılığı almış başını gitmişken, işsizlik kanayan bir yara olarak sürekli artarken, düşük enflasyon rakamları ya da azalan işsizlik oranları ilan edilerek, resmi yalanlar utanmazcasına tekrar ediliyor.

İktidarın salgın konusunda bütün sahte “başarı” söylemlerine karşın, hasta sayıları ve ölümler azalmamaktadır. Maske ve sokağa çıkma konularında ortaya çıkan beceriksizlikler, tedavi geliştirilmesine ilişkin bilimsel olmayan ve yalan olduğu ortaya çıkan açıklamalar ve şeffaflıktan uzak bir yönetim şekli toplumsal bir felaketin habercisi durumunda. Buna karşın bir başarı hikayesi üzerine kurulu söylemler, başta AB ülkeleri olmak üzere bir çok ülkenin Türkiye’ye gelmenin sakıncalı olduğu ve verilerinin güvenilir olmadığı şeklindeki kararlarına çarpıyor. Halkı ve ülkeyi kandırmaya yönelik bir “algı yönetimi” sürdürülürken salgın başta sağlık personeli olmak üzere can almaya devam ediyor.

Burada “eğer bir başarıdan söz edilebilecekse”, bu başarı, hurafelere ve akıl dışı yollara dayalı AKP zihniyetinin değil, henüz

tam olarak tasfiye edemedikleri bilimsel tıp eğitim kurumlarında yetişen bilim insanlarıyla sağlık emekçilerinin ve hala ayakta kalabilmiş sosyal güvenlik sistemlerinin eseri olacaktır.

Krize karşı biriken toplumsal gerilimin sindirilmesine yönelik, bir yönüyle Yeni Osmanlıcı, diğer bir yönüyle Müslüman Kardeşler temelli İslamcı ve yayılcı politikalar, Irak ve Suriye'den başlayarak Yemen, Kuveyt, Sudan üzerinden Libya'ya ulaşıyor ve bıçak sırtında sürdürülüyor. Diğer tarafta, ABD ile Rusya arasında gelgitler şeklinde sürdürülen, bütünlükten ve tutarlılıktan yoksun gündelik kararlarla yürütülen politikalar kaçınılmaz sonuna doğru ilerliyor. Türkiye dış politikasının “komşularla sıfır sorun” diyerek başlayan macerası, “herkesle her türlü sorun” şekline dönüşmüş durumda. Türkiye mevcut iktidar eliyle dünyada yalnız kalmış, hiçbir ülkeyle dostluk ilişkisi kuramayan bir ülke konumuna sürüklenmiş durumdadır.

Kısacası, oldu bittiye getirilen ve son derece anti-demokratik koşullarda yapılan referandum ve seçimlerle kurulan yeni rejim her yönüyle dökülüyor. Tek adama kadar daraltılmış karar mekanizması, etkisizleştirilen ve bir anlamı kalmayan parlamento, siyasetten koparılmış teknokrat bakanlar eliyle yönetilemez bir ülke tablosu ortaya çıkmış durumda. Bu duruma yürütmenin silahına dönüştürülmüş; görece bağımsızlığı bile yok edilerek tamamen vesayet altına alınmış bir yargı ile tamamen bir güvensizlik kurumuna dönüşen güvenlik sistemi eşlik ediyor.

Bugünkü mevcut durumun demokrasiyle en ufak bir ilişkisi kalmamıştır. Yasama yürütme ve yargının, bırakın kuvvetler ayrılığı prensiplerine göre çalışmasını, tek bir elde toplandığı bir durumla karşı karşıyayız. Hayatın ortasına dinin ve milliyetçiliğin yerleştirildiği; halk kitlelerinin baskı ve zorbalıkla denetim altına alındığı bu yeni rejim kalıcı hale getirilmek isteniyor. İktidar gücü

kullanılarak bütün toplumsal örgütlenmeleri kendi iktidarına payanda yapan, muhalif olan her türlü örgütlenmeyi zor ve baskıyla sindirmeye çalışan otoriter faşist bir rejim adım adım yerleştirilmeye çalışılıyor. Bunun için, sendikalar, barolar; meslek odaları üzerinde yoğun bir baskı kurmaya çalışılıyor. Sokak muhalefeti güvenlik güçleri eliyle baskı altına alınıyor. En ufak bir muhalefet hamlesi dahi ‘beka sorunu’ olarak manipüle edilerek, PKK ve FETÖ’ye hizmet etmekle suçlanarak “kumpas davalarıyla” ve yandaş medya eliyle baskı altına alıyor.

Dış politikada batağa saplandıkça, ekonomik kriz bir yıkıma dönüştükçe, halk desteğini kaybettikçe; iktidar en iyi bildiği şeyi yaparak dine ve milliyetçiliğe sarılıyor. Zaman zaman cami minaresinden “Çav Bella” okundu gibi provokasyonlarla; zaman zaman Ayasofya’yı ibadete açma hamleleriyle, Diyanet İşleri’nin fetvalarıyla din siyasetin aleti haline dönüştürülüyor.

Bu siyasal, ekonomik ve toplumsal krizden çıkabilmenin olmazsa olmaz koşulu; bugünkü mevcut iktidardan kurtulmak; “Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi” denilen baskıcı tek adam rejimine dayanan siyasal düzeni değiştirmektir. Türkiye’nin sorunları, ancak halkın çıkarlarını ön plana alan, özgürlüklerin ve demokrasinin egemen kılındığı, laikliğin, aydınlanmacı ve bilimsel düşüncenin kurumsallaştığı bir anlayışla çözülebilir. Eğitim sisteminden gündelik hayatın düzenlenmesine, kadınların ve diğer dışlanan kesimlerin hak ve özgürlüklerine uzanan laik bir devlet düzeni ve toplumsal hayat yeniden kurulmak zorundadır.

Türkiye için çıkış yolu ancak yönelimi sosyalizme uzanan bir geçiş programı ile mümkündür. Buna göre; siyasal sistem bütünüyle yenilenmelidir. Halkın kendi kendini yönetmesine, geleceğin sınıfsız sömürsüz toplumunun nüvelerinin bugünden kurulmasına, halkın her düzeyde yönetime katılma imkanlarının

geliştirilmesini öngören bir halk demokrasisi perspektifiyle hazırlanacak bir Anayasa ile özgürlüklerin önündeki bütün yasal engeller kaldırılmalıdır.

Halkın siyasal süreçlere doğrudan katılabileceği, yerel yönetimlerin güçlendirileneceği bir taban demokrasisinin kurumsallaşması için yeni bir siyasal hayat; siyasetin toplumsallaştığı, toplumun siyasallaştığı bir düzen kurulmalıdır.

Demokratik bir siyasal düzenin en önemli ayaklarından biri laikliktir. 18 yıllık iktidar sürecinde, siyasal İslamcılık laiklikle ilgili olan ne varsa teker teker ortadan kaldırdı. Tarikatlara, İslami vakıflara terkedilen toplum, eğitim düzeninden kurumsal yapısına kadar siyasal İslamcı düşünce tarafından kuşatıldı. Diyanetin adeta rejimin merkezinde yer aldığı, bilimden ve aydınlanma değerlerinden uzaklaşan bir anlayış; devlet yönetimine ve devlet kurumlarına egemen oldu. Sadece devlet kurumlarında değil, toplumsal hayatın düzenlenmesinde de dinsel referanslar ön plana çıkarıldı. Yeni bir demokratik rejim laikliği temel alan bir anlayışla kurulmadıkça ve siyasal İslamcı kadrolaşma tasfiye edilmedikçe; özgür ve demokratik bir ülkeye ulaşmak mümkün olamayacaktır.

Böyle bir çıkış yolunun olmazsa olmaz koşulu; toplumsal bir barış ikliminin yaratılması ve birlikte yaşama iradesinin geliştirilmesidir. Kürt sorununun barışçıl çözümünün yanı sıra, etnik , dinsel ve cinsel kimlikleri nedeniyle dışlanan ve ezilenlerin toplumsal taleplerinin karşılanması özgür ve demokratik bir toplumun güvencesi olacaktır.

Ülkenin bir diğer önemli sorunu ise, savaştan kaçarak ülkemize sığınmak zorunda bırakılan göçmenlerdir. Bu sorun bir yandan sermaye sınıfları açısından “ucuz işçilik” şeklinde bir sömürü aracı olarak kullanılmakta; diğer yandan da ırkçı-milliyetçi hareketlerin

gelişmesi için uygun bir zemin ortaya çıkarmaktadır. Bir insanlık sorunu olarak görülmesi gereken göçmenler, iktidarın yaptığı gibi batı ülkelerine baskı yapmak için “rehin” olarak kullanılamaz. Göçmenlerle dayanışma solun, devrimcilerin önemli bir görevi olmalıdır.

Türkiye için gerçek bir çıkış, iktidar blokunun geliştirdiği politikalarla kora kor bir mücadeleyle mümkün olabilir. İktidarın emperyalist-kapitalist sistemin çıkarları doğrultusunda attığı adımlarla, emek-karşıtı politikalarıyla uzlaşma arayan bir muhalefet anlayışı, ülkemizin karşı karşıya kaldığı sorunlara çözüm getiremez. Seçimlere kadar iktidarın otoriter ve dinsel bir rejim inşasına sessiz kalarak; hangi koşullar altında yapılacağı şimdiden belli olan “seçim günü” mevcut iktidarın kendiliğinden yıkılacağını ummak; en hafif deyişle siyasal körlüktür. İktidar blokunun güç kaybettiği koşullarda muhalefet, halkın gerçek taleplerinin taşıyıcısı olarak güç toplamak ve bu gücü örgütlenme görevini üstlenmelidir. Yıllar süren bu cendereden kurtulmanın başka yolu yoktur.

Türkiye'nin geleceğini karartan, emekçi kitleleri açlığa ve yoksulluğa, aydınlarını zindanlara mahkûm eden; halk iradesini kayyumlarla, baskılarla gasp eden, toplumsal barışın olmazsa olmaz koşulu laikliği ortadan kaldıran bu sömürü ve soygun düzeni ile uzlaşmak; tek bir seçim sonunda değişebileceğini ummak yanlıştır. -

Başta emekçi halk kitleleri olmak üzere, toplumun bütün ezilen ve dışlanan kesimleri özgürlük, demokrasi ve barış istiyor. Toplumsal talepler yükseldikçe iktidar daha fazla saldırganlaşıyor. Ama unutulmasın ki, toplumsal desteğini yitiren hiç bir rejimi baskı ve zorbalıkla ayakta tutabilmek mümkün değildir.

Sorun devrimci bir çıkış yoluna dönük toplumsal bir muhalefetin örgütlenmesinde düğümlemektedir. Evet, mevcut baskı rejimine karşı toplumun çeşitli kesimlerinden oluşan muhalif bir cephenin ortaya çıkması ve giderek güçlenmesi önemlidir. Ama en az bunun kadar önemli olan, bu muhalefetin nasıl bir siyasal program etrafında hareket edeceğidir. AKP-MHP bloğu çözüldükçe; dünya görüşü olarak onlardan pek de farklı olmayan partiler ortaya çıkıp muhalefete geçiyorlar. Ancak aynı dünya görüşünü paylaşmaları nedeniyle de, her kritik adımda mevcut iktidarın meşrulaşmasına zemin hazırlıyor.

Şimdi, tam da bu nedenle; sosyalist solun kendi siyasal geçiş politikalarını dillendirmesi ve bunları toplumsal bir güç haline getirmesi son derece önemlidir. Toplumda mayalanan talepler sağ ve merkez partiler tarafından karşılanamaz. Sermaye sınıflarının politikalarını allayıp pullayıp halka dayatan, aydınlanma ve laiklik karşıtı dönüşümleri sineye çeken, milliyetçiliği bayrak edinmiş partiler, mevcut iktidarın Türkiye'ye getirdiği bozulmayı, yozlaşmayı gideremez. Tam da bu nedenle solun, sosyalistlerin kendi çıkış politikalarını ortaya koymasına ihtiyaç var.

En büyük siyasal hata, mevcut iktidarın kendiliğinden eriyip iktidarı kaybedeceğini ummaktır. İktidarın ekonomik krizin yükünü yoksul halk kitlelerinin omuzlarına yıkmak için attığı adımlar; çokça din sömürsü ve milliyetçilikle süslenmektedir. Muhalefet cephesinin dağılmaması için, bu adımlar karşısında bugün sessiz kalmak ya da sağcılık yarışına girmek, AKP-MHP iktidarının sonrasında dahi; bugünkü gerici faşist rejimin tümüyle tarihe karışmasını engelleyecektir.

Türkiye'nin ilerici, devrimci geleneği bu ablukanın dağıtılması için yeterli birikime sahiptir. Yapılması gereken, toplumsal taleplerle bu birikimi birleştirecek; aynı zamanda halkın güncel taleplerine

sahip çıkacak bir eylem ve örgütlenme anlayışını hayata geçirmektir. Emperyalizme karşı bir Kurtuluş savaşıyla kurulan bu Cumhuriyetin bütün kazanımlarını sahiplenen, ama onu da aşan devrimci demokratik bir Cumhuriyet için mücadele etmeliyiz. Sömürücü sınıfların, siyasal İslamcılarının, Amerikancılıklarını milliyetçilikle gizlemeye çalışanların, faşist darbecilerin lekelediği ve giderek ortadan kaldırdıkları Cumhuriyet; şimdi tüm ezilen kesimlerin, emekçilerin laik, bağımsız, demokratik cumhuriyeti olarak yeniden kurulmak zorundadır.

SOL PARTİ, bilimsel sosyalist dünya görüşünün ışığında her türlü baskı ve sömürünün ortadan kaldırıldığı, her alanda sınıfsal, etnik, dinsel toplumsal ayrımcılıkların ve eşitsizliklerin yok edildiği bir düzeni savunur ve esas olarak bu amaçlar doğrultusunda mücadele eder. Bugün ülkemizde bir avuç sömürücü, soyguncu azınlığın çıkarlarını, dincilik maskesi altında koruyup sürdürmeye çalışan, bunun için ülkemizi büyük bir felakete doğru sürükleyen ve halkımızın büyük çoğunluğunun karşı olduğu mevcut anti-demokratik rejime son vermenin önemini vurgulayan SOL PARTİ; aşağıda yer alan talepler doğrultusunda Türkiye'nin yeniden kurulması için mücadele etme kararlılığıyla, İslamcı milliyetçi iktidarın saltanatına son verme mücadelesi veren bütün ilerici güçleri ortak bir eylem zemininde dayanışmaya ve birleşmeye davet eder.

**EMEKÇİLERİN, BAĞIMSIZ, LAİK, DEMOKRATİK CUMHURİYETİNİ
KURMAK İÇİN, AŞAĞIDA YER ALAN ACİL TALEPLER İÇİN; AKLI
VE YÜREĞİ HALKTAN YANA OLAN HERKESİ MÜCADELEYE
ÇAĞIRIYORUZ.**

1) Bu rejim, halka karşıdır ve tek adam yönetimine dayalı ve halka karşı bu siyasal rejim derhal ortadan kaldırılmalıdır. Bu, halkın sorunlarına hiçbir çözüm üretmeyen eskinin parlamenter rejimine

geri dönülerek yapılamaz. Halkın söz, yetki ve karar süreçlerine dahil edildiği, yerel yönetimlerin ve yerinden yönetim anlayışının temel alındığı demokratik yeni bir düzen kurulmalıdır. 12 Eylül anayasasının bütün faşist hükümleri iptal edilmeli, siyasal partiler yasası ve seçim yasası başta olmak üzere tüm anti-demokratik yasalar kaldırılmalıdır. İfade ve örgütlenme özgürlüğünün her düzlemde geliştirilmesi ve gerçek bir demokrasi için tüm yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

2) Emperyalizmle yapılmış bütün açık ve gizli antlaşmalar iptal edilmeli, NATO gibi emperyalist ittifaklardan çıkılmalı, başta İncirlik olmak üzere yabancı üsler kapatılmalıdır. Türkiye, emperyalist merkezlerin Ortadoğu'da giriştikleri çıkar kavgasının piyonu haline dönüştürülmüştür. Bu cendereden derhal çıkılmalıdır. Halklar arasında bütün dinsel, etnik, mezhepsel farklara karşın bir arada yaşamanın tesis edilmesi Türkiye'nin dış politikasının temeli olmalıdır.

3) Yeni siyasal zemin, mutlaka ve mutlaka laiklik temeli üzerinde, tarikatların ve dinsel cemaatlerin etkisizleştirildiği bir anlayışla kurulmalıdır. Bunun için tarikat ve cemaat yapılarına sunulan tüm devlet desteğine son verilmeli, gerici örgütlenmelerin devlet içindeki kadroları dağıtılmalıdır. Toplumsal hayatın ve devlet yönetiminin sürdürülmesinde her türlü dini referanstan vazgeçilmeli; aydınlanma ilkeleri ve bilimin yol göstericiliği egemen kılınmalıdır.

4) Kürt sorununun barışçıl bir temelde ve halkın özlemlerine yanıt verecek demokratikleşme ye dayanarak çözülmesi gereklidir. Sorunun çözümünde silahlardan arınmış bir barışçıl süreç devreye sokulmalıdır. Birlikte yaşama iradesinin geliştirilmesi için her düzeyde çaba gösterilmelidir.

5) Bütün bir ekonomi, rant ekonomisinden katılımcı merkezi planlamaya dayalı ekolojik tahribatı ve doğanın metalaşmasını engelleyen bir üretim ekonomisine geçiş perspektifiyle baştan aşağı yenilenmelidir. Yerli-yabancı sermayeye peşkeş çekilen, halka ait tüm varlıklar yeniden kamulaştırılmalıdır. Ekonomiden siyasete eğitimden sağlık sistemine kadar her alanda kamucu/ toplumcu bir anlayışın egemen kılınarak, özelleştirmelerle yağmalanan yandaş sermaye gruplarına peşkeş çekilen kamu malları yeniden kamuya iade edilmelidir. Benzer bir biçimde kamu bankaları başta olmak üzere kamu kaynakları kullanılarak ele geçirilen medya organları, kamu kaynaklarıyla desteklenen Vakıfların halktan gasp ettikleri kaynaklara el konulmalıdır.

6) Ekonomik krize karşı halkı savunacak acil tedbirler alınmalı; asgari ücret ve temel gıda maddeleri vergi dışı tutulmalı, emekçilerin örgütlenmesinin ve grev hakkının önündeki engeller kaldırılmalı, kıdem tazminatı gaspına son verilmeli, yurttaşlık geliri uygulamasıyla en yoksul yurttaşların dahi asgari yaşam standartlarına ulaşması sağlanmalıdır. Çalışma koşullarına sahip herkese iş imkanı hedefleyen ve kapsamlı bir işsizlik sigortasını sağlayan bir ekonomik düzen örgütlenmelidir. Sermayenin emeği özellikle de kadın çocuk ve göçmen işçilerin emeğini acımasızca sömürdüğü; taşeronlaşmanın, sendikasılaştırmanın kural haline getirildiği artan işsizliğin çalışan emekçi kesimler için bir tehdit olarak kullanıldığı bu düzen tümüyle değişmelidir.

7) Eğitim her düzeyde parasız olmalı, özel eğitim kurumları kamulaştırılmalıdır. Tüm tarikat ve gerici vakıfların okullardaki etkinliklerine son verilerek, eğitim sistemi bilimsel ve laik bir temelde yeniden yapılandırılmalıdır.

8) Sağlık hizmeti herkese eşit, parasız, nitelikli, ulaşılabilir olmalı kamu eliyle sunulmalıdır. Koruyucu sağlık hizmetlerine yeterli

kaynak aktarılmalıdır. Kamu kaynaklarının özel hastanelere aktarımı durdurulmalıdır. Halkın sırtına yıkılan ve kara delik haline dönüşen şehir hastaneleri şirketlerden alınıp koşulsuz şartsız kamuya devredilmelidir. Özel ve vakıf hastaneleri kamulaştırılmalıdır. Sağlık emekçilerine insanca çalışma koşulları ve ücret verilmeli sağlıkta şiddeti engelleyici önlemler alınmalıdır. Bilimsel çalışmalara, eğitim-araştırma-geliştirme, aşı çalışması gibi alanlara yeterli kaynak ayrılmalı, sağlık eğitimi bilimsel temelde, çağın gerekleri ve toplumun ihtiyaçları doğrultusunda yapılandırılmalıdır.

9) İşsizlik, diplomalı işsizlik ve esnek ve geçici çalışma girdabında boğulan gençler için istihdam alanları oluşturulmalı, herkesin eğitimini aldığı mesleği yapabileceği bir sistem oluşturulmalıdır.

10) Şiddete maruz bırakılan, yaşamları çalınan kadınların can güvenliğinin sağlanması, erkek şiddetine son verecek önlemlerin alınması son derece acildir. 6284 sayılı yasa ve İstanbul Sözleşmesi, hiçbir bahaneye yer bırakmayacak şekilde uygulanmalıdır. Kadınların her tür ezilme biçimi ve her düzeyde erkek egemenliği ortadan kaldırılmalıdır. Toplumsal cinsiyet eşitliğini sağlayacak her türlü önlem alınmalıdır. Her türlü cinsel kimlik ve cinsel yönelim ayrımını ortadan kaldıracak, insanların özgürce ve korkusuzca yaşayabilecekleri bir toplumsal ortam yaratılmalıdır.

11) Kapitalizm, içinde yaşadığımız gezegeni bitmek bilmez bir kâr hırsıyla, doğayı metalaştırarak ölüme doğru sürüklüyor. Küresel ısınma, iklim krizi geleceğimizi bir kâbusa çeviriyor. Bu ülkemizde de farklı değil. Endüstriyel gıda sistemi, maden aramaları ormanları otlak ve meraları, tarım arazilerini, su kaynaklarını kısacası doğal müştereklerimizi yok ediyor, ardı ardına çevre felaketleri yaşıyor. HES'ler, JES'ler, termik ve nükleer santraller vb. enerji yatırımları ekolojik sistemde geri dönülmez bir tahribat yaratıyor. Sermaye kentsel ve kırsal yaşam alanlarını yeni sermaye birikimi için talan

ediyor, insanların ve tüm canlıların temiz suya, temiz doğaya, temiz havaya erişim hakkını elinden alıyor. Gezegeni yok olmaktan kurtaracak, kapitalizmin kâr hırsına 'dur' diyecek her türlü önlem alınmalı bunun için mücadele edilmelidir. Yeni oluşturulacak Anayasa doğanın haklarını da savunan ekolojik ve demokratik bir Anayasa olmalıdır. Bunun için mücadele edilmelidir.

12) Ekolojik dengeyi bozan endüstriyel gıda sistemi, enerji ve maden yatırımları halkın sağlıklı ve ucuz gıdaya erişimini engellemektedir. Halkın sağlıklı ve ucuz gıdaya erişimini sağlayacak olan ve halkın gıda sistemi Gıda Egemenliği'ni kurmak için mücadele edilmeli, çiftçileri şirketlerin tarım sistemine bağlamaya yardımcı olan kooperatifleri desteklemekten vazgeçilmeli, Gıda Egemenliği mücadelesine katkı koyan, agroekolojik üretim yapan üreticilerin kurduğu ve demokratik ve katılımcı bir anlayışla yürütülen kooperatifler desteklenmeli, antidemokratik kooperatifçilik yasası değiştirilmesi için mücadele edilmelidir. Tohumların patentlenmesinden vazgeçilmeli, yerel tohumların korunması vb. önlemler acil olarak devreye sokulmalıdır. Tüketim kooperatifleri de Gıda Egemenliği mücadelesine katkı sunacak tarzda yeniden örgütlenmeli, Gıda meta olmaktan çıkartılmalıdır. Küçük üreticilerin tarımsal üretimi bırakarak tasfiye etmeye çalışan veya şirketlere bağımlılığını arttıran ve DTÖ isteği doğrultusunda yapılan serbest ticaret anlaşmaları tamamen iptal edilmelidir.

Seçim yasalarının gereklerinin tamamlanması için bu salgın koşullarının sınırları içinde gerçekleşen Birinci Olağan Konferansımız tamamlandı. Yeniden kuruluş sürecimiz, örgütlenme ve mücadele alanlarımızı genişleterek devam edecek.

**BİR AVUÇ HARAMİNİN SALTANI İÇİN EMEĞİNE EL KONULAN,
AÇ SEFİL BIRAKILAN İŞÇİLER, KÖYLÜLER, BÜTÜN EMEKÇİLER,
ÖZGÜRLÜĞÜ YOK EDİLEN, İŞSİZ BIRAKILAN
GELECEKLERİ ÇALINAN GENÇLER,**

**EZİLEN, ŞİDDETE, AYRIMCILIĞA,
İKİ KAT SÖMÜRÜYE MARUZ BIRAKILAN KADINLAR**

BİRLEŞELİM!

**LAIKLİĞİN, ÖZGÜRLÜĞÜN, EŞİTLİĞİN, KARDEŞLİĞİN
ÜLKESİNİ BİRLİKTE KURALIM.**

YIKILSIN HARAMİLERİN SALTANATI.

DAĞILSIN ZALİMLERİN, KÖTÜLÜĞÜN İKTİDARI.

BİR AVUÇ HARAMİNİN SALTANI İÇİN EMEĞİNE EL KONULAN,
AÇ SEFİL BIRAKILAN İŞÇİLER, KÖYLÜLER BÜTÜN EMEKÇİLER
ÖZGÜRLÜĞÜ YOK EDİLEN, İŞSİZ BIRAKILAN,
GELECEKLERİ ÇALINAN GENÇLER,

EZİLEN, ŞİDDETE, AYRIMCILIĞA,
İKİ KAT SÖMÜRÜYE MARUZ BIRAKILAN KADINLAR

BİRLEŞELİM!

LAİKLIĞIN, ÖZGÜRLÜĞÜN, EŞİTLİĞİN, KARDEŞLİĞİN
ÜLKESİNİ BİRLİKTE KURALIM

YIKILSIN HARAMİLERİN SALTANATI!

@solpartibilgi